

store indskrænke sig til de bestaaende Regler. Kun paa 2 Punkter foreslaar Boligkommissionen Nydannelser, og det forekommer mig, at der her egentlig ikke er Tale om helt nye principielle Ting, som skal inddrages under Loven, men der er kun Tale om at drage naturlige Konsekvenser af den Ordning, man i Forvejen har.

De to Forslag, som Boligkommissionen saaledes stiller, gaar ud paa, dels at der under Loven inddrages Udleje af møblerede Lejligheder eller Værelser, dog ikke, hvis der skal ydes Lejeren fuld Kost, og dernæst at paalægge Grundejerne en Pligt til at udleje deres Lejligheder; man maa ikke lade Lejlighederne staa ledige, og hvis dette sker i et vist større Omfang, kan det offentlige skride ind. Det forekommer mig, at disse Forslag fra Boligkommissionens Side er berettigede, i alt Fald principielt, og de er jo ogsaa tagne til Følge under Lovforslagets Behandling. Men der kan rejses Spørgsmaal om, hvorvidt Tankerne er rettelig gennemførte, og det forekommer mig, at der i alt Fald er et Punkt, hvor der burde finde en væsentlig Rettelse Sted. Ifølge Lovforslagets § 18 er det nemlig saa, at det offentlige kan skride ind, saa snart en Lejlighed har staaet ubeboet i 3 Maaneder. Bliver man staaende ved den Bestemmelse, vil det, saa vidt jeg ser, føre til, at man kan udelukke Folk fra paa ganske normal Maade at have en Vinterlejlighed i Byen og en Sommerlejlighed paa Landet. Naar den paagældende har været 3 Maaneder i sin Sommerlejlighed, kan det offentlige skride til at udleje hans Vinterlejlighed, og har han været 3 Maaneder eller mere i sin Vinterlejlighed, kan det offentlige paa samme Maade skride til at udleje Sommerlejligheden. Det forekommer mig, at dette er urigtigt. Jeg mener, at man bør undgaa saadanne Konsekvenser, og det kunde man f. Eks. gøre ved at forlænge Fristen, saaledes som det i Folketingsudvalget er foreslaaet af et Mindretal.

Den højtærede Minister har imidlertid ikke indskrænket sig til at affatte Loven paa det Grundlag, som Boligkommissionen havde opstillet, men han gaar paa mange vigtige og betydningsfulde Punkter langt videre. Jeg anser det ikke for nødvendigt paa dette Trin at Sagens Behandling at gennemgaa alle disse Forslag fra Ministerens Side, end ikke alle de Forslag, som jeg tillægger væsentlig Betydning, men jeg skal indskrænke mig til at nævne

et Par, som forekommer mig ganske særlig betænkelige.

For det første foreslaar den højtærede Minister, som han allerede har gjort tidligere, at man i det hele skal inddrage Nybygninger under Lovens Omraade. Det forekommer mig, at dette er et overordentlig betænkeligt Forslag, som man her i Tinget bør tage Afstand fra. Det staaer nemlig for mig som en given Sag, at er der noget, som er i Stand til at hemme og svække Byggevirkomheden, er det da det, at man vil berøve de byggende den frie Raadighed over deres Ejendom. Naar de, der tænker paa at bygge, ved, at hvis de gør det, er det ikke dem selv, der fastsætter Lejen, det skal ind under Nævnets Afgørelse, vil de uden Tvivl blive afskrækket fra at paatage sig de meget betydelige Omkostninger og den store Risiko, som er forbundet med at bygge under de nuværende Forhold. Nu ved jeg meget vel, at man herimod har indvendt, at dette Hensyn til de byggende spiller ingen Rolle, thi Forholdet er dog nu det, at der i det væsentlige kun bygges med Støtte fra det offentlige Side. Men hertil vil jeg sige, at der bygges dog ogsaa noget ved privat Foranstaltning, og at for saa vidt der bygges med Støtte fra det offentlige Side, synes den Bestemmelse, den højtærede Minister foreslaar, at være overflødig, da det offentlige jo kan stille de Betingelser, som det selv vil, for sin Støtte og deriblandt ogsaa stille som Betingelse, at Lejen fastsættes paa en saadan Maade, at der ikke kan blive Tale om Udsugelse. Men foruden det Hensyn, der saaledes bør tages for at holde Byggevirkomheden i Gang eller, om man vil, for at faa Byggevirkomheden til at vaagne op igen, er der et andet Hensyn, som ogsaa maa tages, nemlig Hensynet til de Folk, som allerede har bygget. Forholdet er nemlig det, at efter de tidligere Huslejelove stillede man Nybygninger udenfor. Man har altsaa den Gang sagt til Publikum: I kan rolig indlade jer paa at bygge. I behøver ikke at frygte for, at I skal komme ind under Nævnets Fastsættelse af Lejen; I kan selv disponere over eders Ejendom, og I kan selv fastsætte Lejen. I Tillid dertil har de paagældende bygget, og det synes mig, at naar dette er sket, naar Bygningen staaer der og ikke kan tages bort igen, er det hverken rigtigt eller passende fra det offentlige Side at borttage de Forudsætninger, under hvilke man selv i sin Tid har ledet de paagæl-